

நாகி

தாமில்தொபன்

மன்னாபுரம்

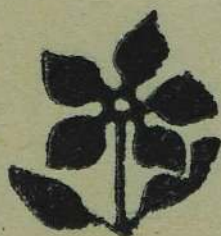

நான்

— 'தில்லைச்சிவன்' —

Donated in memory of late
Professor Dr. N. VELMURUGU
(University of Peradeniya)

மலலகைப்பந்தல்

234 B, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.
Digitized by noolaham.org / aavanaham.org

முதற் பதிப்பு: ஆகஸ்ட் 1993
உரிமைப் பதிவு
வெளியீடு - 8.

விலை ரூபா : 20

அட்டை: புனித வளன்
கத்தோலிக்க அச்சகம்

அச்சிட்டோர்:
மல்லிகைப் பந்தல்
234 B, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

என்னைக் கவர்ந்த உண்மை

ஒரு நாற்பது வருடங்கள் இருக்குமோ? - இன்னும் ஓர் ஐந்தைக் கூட்டிப் பார்க்கலாம். அந்தக் காலத்தில்தான் நண்பர் தில்லைச்சிவனை நான் தெரிந்து கொண்டேன். இளந்தலைமுறையினருக்கு அப்போது இலக்கியத் துறையில் ஒரு வெறி கலந்த ஆவேசம். படைப்பு ஆர்வத்தை விட, கூடிக் கொக்கரிப்பதில் அப்படியொரு ஆத்ம திருப்தி.

அப்போது கஸ்தூரியார் வீதியில் நான் தொழில் செய்து கொண்டிருந்த காலம். அந்தஸ்தாபனம் குளத்திற்குப் பக்கமாக இருந்தது. கடைக்குப் பின்னால் விஸ்திரணமான இடமுண்டு. அங்கேதான் இன்று பிரபலமானவர்கள் எனக் கணிக்கப்படும் பல எழுத்தாளர்கள் ஒருங்கு சேருவார்கள். இலக்கியம் பற்றிக் காரசாரமாக விவாதம் பண்ணுவார்கள்.

அந்தக் குழுவில் நண்பர் தில்லைச்சிவனும் இருப்பார். நாங்கள் பலரும் பல்வேறு விதமான கருத்தோட்டமுள்ளவர்கள்; அசிப்பிராய முரண்பாடு கொண்டவர்கள்; எதிரும் புதிருமானவர்கள். இப்படியான மனப் போக்குக் கொண்டவர்களை இலக்கிய நேசிப்புத்தான் ஒன்று சேர வைத்தது. தொடர்ந்து உழைத்து வந்தோம்.

அன்றைக்கு நாங்கள் எல்லாருமே இளசுகள். துணிச்சலான கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்குப் பேர் போனவர்கள். அதே சமயம் இந்த மண்ணில் ஆரோக்கியமான இலக்கியம் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற அசையாத மனத் திடம் கொண்டு உழைத்து வந்தவர்கள்.

திரும்பிப் பார்க்கும்போது எத்தனை மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது!

அந்த நண்பர் குழுவிலிருந்து உருவான தில்லைச்சிவனின் தன்கதையை கவிதையுருவில் வெளியிடுவதில் மனசார நான் பெருமிதமடைகின்றேன். கனகாலம் ஒதுங்கி இருந்தவர். எழுத்தைத் தவிர்த்தவர். என் வற்புறுத்தலினால் பழையபடி எழுதத் துவங்கினார். காவியம் ஒன்று படைக்கக் கேட்டுக் கொண்டேன். அவர் தனது வாழ்க்கையையே கவிதையாகப் படைத்துத் தந்துள்ளார். சமகால எழுத்தாளர்களின் வாழ்க்கையினை எழுத்தில் வடிப்பது அரிது. இவரது இந்த நீண்ட கவிதை 'நான்' அவரது வாழ்க்கையின் நுண்ணிய படப்பிடிப்பு. இதை வெளியிடுவதில் பெரிய மகிழ்ச்சி எனக்கு.

-- டொமினிக் ஜீவா

எனதுரை

‘நான்?’

‘நான் யார், என் உள்ளம் ஆர், ஞானங்களார், என்னை யார் அறிவார்?’

எண்பத்து நான்கு நூறு ஆயிர கோடி யோனி பேதமுள்ள உயிர் வகைகளுள். மனித யோனியொன்றிற் பிறந்த உயிர் நான். பிறந்து, வளர்ந்து, இனம் பெருக்கி மடிதலே தொழி லாகக் கொண்ட இவ்வுயிர், பெற்றுள்ள இந்த உடம்பில் வாழும் ஒரு சிறு பொழுது காலத்துள், நினைத்தவையும், செய்தவையும், அனுபவித்தவையும் பலப் பல.

‘ஒரு பாணை சோற்றிற்கு ஒரு சோறு பதம்’
என் கதையில் ‘நான்’ ஒரு அவிள். பதம் பார்க்கவாம்.

‘நான்’ அகந்தை, ஆணவம், திமிர்.

‘நான்தான் நயினார்’ இவையும் அப்படியெனில் ‘நான்’? பொருள், குருநாதர்மூலந்தான் அறிய முடியும்; எதிர்பார்த் திருக்கின்றேன்.

‘என்னை எனக் கறிவித்தார் எங்கள் குருநாதர்’ ஆப்த வாக்கியம்.

‘‘நான்’’ வெளிவர வேண்டும் என்று விடாப்பிடியாய் நின் றவர் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீட்டாளர்.}

என் அநாதி நண்பர் டொமினிக் ஜீவா. அடுத்து உதவிய வர் முகப்போவியர் தம்பி நிலாந்தன். இவர்கட்கு நன்றி மட்டுஞ் சொல்லி முடிக்கவா? வேண்டாம்; அன்பு தொடரட் டும். அச்சமைத்த சந்திரசேகரத்திற்கும் இவை பொருந்தும்.

‘கூடல்’

வேலணை.

அன்பன்

‘தில்லைச்சிவன்’

“போற்றியென் வாழ்முதலாகிய பொருளே”

என்னை யாரென்று அறிந்திட வில்லையான்
எவ்வினைக் கிங்கு வந்தனன் என்பதோ
பின்னை எங்குறு வேன்எது ஆகுவேன்
பிறப்பு இறப்பெனும் பெருங்கடற் சுழிப்பினுள்
என்ன என்நிலை எனைக்கரை யேற்றிட
எவருளார்? உளர் ஒருவராம்; அவர்தமக்கு
அன்பன் அல்லன்யான், ஆயினும், அவரெனை
ஆக்கினார் காத்தல் அவர்கடன்; போற்றுவேன்.

நூல் அடக்கம்

சின்னவோர் மனிதனின், சின்னச் செயல்களும்
சின்னச் சின்ன ஆசைகளாகவும்,
சின்னனான இலக்கிய வடிவ மாய்,
செய்து ஓர்பதி வானது ‘என்கதை’
பின்னர் என்றனுக் கோர் நினைவாகவும்
பேணலாம், பிர சுரிக்கலாம்; ஆயினும்
சின்ன என்கதை பற்றி யூர்சொல்வதை
தெரிந்து கொள்ளும் ஆசையும் சிறிதுள.

ஊர் பாடியது

வயல்எலாஞ் செந்நெல் வளவெலாம் பனைகள்,
வளர்புளி, இலுப்பைவேம் பிணைய
கயலுலாங் குளங்கள், கரையெலாம் புன்செய்,
காடெலாம் கள்ளிமுள் ஈச்சை,
அயலெலாம் புரக்கும் ஆண்மைசேர் உழவர்
ஆடுமா டுகள்தரும் பொருளின்
பயனெலாம் பசித்துண் பவர்க்களித் துவக்கும்
பண்பினால் உயர்சர வணையூர்.

தில்லை மேடைக் கோவில் பாடியது

ஆடும்அம் பலவன் அடிதொழும் மரபில்
அமைந்தபேர் அடியர்தம் இயல்பில்,
கூடும்அன் பினராய், அம்மையப்ப ரெனக்
குறித்தனர் வேம்பொடு அரசை,
பீடுறப் பொங்கல் இட்டுநெக் குருகிப்
பித்தராய் பரவினார் பணிந்தார்,
தேடுநற் பொருள்கள் தில்லைமே டையான்தந்த
தென்னவே வாழ்ந்தனர் சிறப்பாய்.

உறவு பாடியது

தீவகத் தலைபோல் திகழ்தலால் மண்டை
தீவெனப் புகழ்பெறுந் தீவான்,
பாவகத் தினிய தில்லையம் பலமென்
படிமையோன், சரவணைப் பதிசேர்
காவலன் சின்னத் தம்பிவேள் ஒப்பில்
கட்டழ கன்முதன் மகளாம்,
பாவணி செய்யள் பாவைபொன் னம்மா
பாரில் என் தந்தைதாய் ஆனார்.

தோற்றம் பாடியது

ஆண்டரும் இருபத் தெட்டுத் தைவரும்
ஐந்து திகதிசேர் அந்நாள்,
ஈண்டநல் அறமோ பாவமோ யாதோ?
இருவினைப் பயனையான் துய்க்க.
வேண்டி, இப்புவி யில் கருவுடற் கழிந்து
வீழ்ந்தவென் அழுங்குரல் கேட்டு,
ஆண்டிருந் தவர்கள் ஆவலோ டுசாவி,
ஆணென உலக்கை விண் எறிந்தார்.

வளர்ச்சி பாடியது

உருத்தெரியாத காலமே அருளொடு
உட்புகுந் துயிரிட மாகக்
கருத்துடன் சேர்ந்து, பிறந்தவென் றனுக்கு
காட்டுமுள் இயல்பினாற் றாய்ப்பால்
புகுத்திட ஊட்டும் புதுமைகாண் பித்தும்
புலர்ஒளி ஆகிநற் பொருள்கள்,
பகுத்தறிந் துணரக் காட்டிமா யையினைப்
பயிற்றினான் பரமனாம் முதல்வன்.

முடிவிலா நடை

ஆண்டுஒன் றாகத் தவழ்ந்ததும், சிறிய
அடியெடுத் தெழுந்ததும், விழுந்தும்
ஈன்றதாய் செய்த நற்பணி யாலும்,
இறைவனின் திருவரு ளாலும்
வேண்டுமென் பாட்டன் சிறியதாய் மாமன்
வேறுள உறவினர் விருப்பம்
தூண்டுதலாக, அடியிணை பெயர்த்துத்
தொடங்கிய நடைமுடி வறியேன்.

பாட்டனாரின் அன்பு

கண்டவென் பாட்டனார் கனிவுடன் தூக்கி
கன்னம் முத்திக் களிப்படைந் தன்பாய்
கொண்டு வந்த பழமுணத் தந்தெனைக்
குதூகலத் தோடு வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார்,
தந்தை நல்லெழிற் சீருடை அணிகள்
தந்து அணைக்கவும், தாய்உளம் விண்டு
சுந்தரக்கரும் பொட்டினாற் காவல்செய் (து)
சுகம் பெறுகென வுள் வாழ்த்திநின் றாளே!

‘நாகேஸ்வரி’ வித்தியாசாலையில் நான்

ஆடல் பாடல் நடித்தல் இவற்றொடு
ஆய நுண்கலை அத்தனைக்கும் உயர்
மேடையாகி, மேன்மைச் சிவநெறி
விளங்கச் செந்தமிழ் வீறுற நம்மவர்,
தேடுங் கல்விச் சாலை ‘நா கேஸ்வரி’
சேரவென்னைத் தோளீற் சுமந்தங்கு
ஓடும் ஆச்சி அம்மான் ஏரம்புவென்
உள்ளத்துள் நின்று உருக்குதல் ஓர்வனே.

தந்தையார் விண்ணடைதல்

ஆண்டு ஆறு அகவையிற் பள்ளிக்கு
அனுப்பி ஏடு துவக்கவும், அங்குளந்
தூண்டுமன் பினரான ஆசிரியர்கள்
துணையாய் கல்வியைக் கற்றுநயந்துபின்
மீண்டு வீடுவந் தாடுதல் ஓடுதல்
வீழ்தல் எழும்புதல் இளைத்தல் இரங்குதல்
ஈண்டு இவ்வகை இருக்கவிங் கோர்நாளில்
எந்தை விண்ணடைந் தார் இந்நிலைமையில்,

தம்பியும் நானும்

தம்பி யொன்று, நாமிங் கிருவரே,
தாயெமை உயி ராக அணைத்தனள்,
எம்பிரான் சிவன் எம்முயிர்க் குள்நின்று
இட்டுந் தொட்டும் அழைந்தருள் செய்ததால்,
நம்பித்தில்லை மேடையை அடைந்துநாம்
நானும் பொழுதும் நனிதொழு துய்ந்தனம்
செம்பொன் மேனியப் பித்தனெமக் கன்பு
செய்தவா றெண்ணச் சித்தம் குழையுமே.

எனது நல் ஆசான்

மாணிக்க வாசகன்என் றோர்நல் ஆசான்
மட்டுவில்சேர் நுணாவிற் பகுதியில் வாழ்வோன்
நானிப் படியாக என்மேல் அன்பு
நனிஉள்ளார் நாகேஸ் வரியில் என்னை
தேனினித்த மொழிகளினால் உசாவித் தோர்ந்து
தெரிந்தென்னைக் கல்வியினால் தெளிவித்தான்ற
ஞானத்தை வருவிக்கத் துணையாய் நின்றார்
யானவரை எழுமையிலும் மறக்க லாமோ.

எனது ஆசிரியர்கள்

தண்டமிழும் சிவநெறியும் தழைக்கவே
லணைச்சைவ இளைஞர் சங்கம்
கண்டமரு தையனார், அதிபர், அவர்
கடமைச்சோம சுந்தரரும், சிலம்புதூக்கிக்
கொண்டுவந்து வழக்குரைக்கும் கண்ணகியாள்
கூத்தளித்த கந்தையா வோடிலக்ணப்
பண்டிதர்பொன் னையாவும், சுவையும், மற்றும்
பலருமெனைப் படிப்பிக்கப், படித்தேன்நன்றே.

வேந்தனாரின் அன்பு

படிக்கின்ற காலத்தில் எனது ஊரில்
பலராலும் பாராட்டப் பெறுவோராக
துடிப்புடைய இளைஞனாய் வேந்தன் நின்றார்.
துணையானார் எனக்குஅவர், என்தாய் வேந்தற்கு
அடிக்கடிநல் உபசாரஞ் சொல்லிப் போற்றி
அன்போடு 'இவனைச்சற் றேபடிப்பி
துடுக்கடக்கு' எனச்சொல்லக் கேட்டுஎன்னைத்
தூக்கியன் போடணைத்துப் பாட்டுத் தந்தார்.

மாடு மேய்த்தல்

பள்ளி செல்வதும் வீட்டுக்கு வந்ததும்
பட்டி சேர்த்தளம் மாடுகள் மேய்த்திட
துள்ளியோடிக் காட்டிடை செல்வதும்
தூண்டில் போட்டுக் கடலில்மீன் பிடிப்பதும்
கண்ணி வைத்துப் பறவைகள் பிடிப்பதும்
கடலில் நீர்நிலைக் குளங்களில் நீந்தலும்
பின்னர் மாடுகள் தேடிப் பிடிப்பதும்
பிறவுமாய்ச்சில காலங் கழிந்தன.

அடிபடுதல்

புற்று வெட்டி எலிகள் பிடித்திடப்
போன நண்பர்க ளோடுன் போனதும்
பற்றைக்குள் ளிருந்தேசீறி வந்ததோர்
பாம்பைக் கண்டு பயந்தோடிச் சென்றதும்
சுப்பர்தோப்பில் நீர்குடித் தயல் உள
சோமன்தோட்டத் துரவினுள் போட்டவன்,
'மப்பில்' தூங்க, வெள்ளரிப் பிஞ்சினை
மடிநிறைத்தடி பட்டதும் மறப்பனோ!

கதையும் கற்பனையும்

பட்டிவிக்கிர மாதித்தன் கதைமுதல்
பாரதக் கதை மாலைகள் படித்துஓர்
குட்டி ராசனாய்க் கற்பனை வளர்த்துநற்
கோட்டை கொத்தள ஆட்சி நடத்தினேன்
பட்டமகிஷியோ டேலில் வாடியுள்
பரத்தைபக்கமாய் நாடிநின் றாடலால்,
கெட்டுநொந்தர சிழந்ததும் கனவெனக்
கிடந்த பாட்டில் புரண்டு படுத்துளேன்.

விநோதரச மஞ்சரி

வினைப்பயனாய் சிறுவயதில் எனதுகைக்கு
விநோதரச மஞ்சரியென் றொருநூல் மட்டும்
துணைக்குவர முழுவதுமே பாடஞ் செய்து
தூயவொரு வேதம்போல் மீண்டும் மீண்டும்
நினைப்பதுவும் ஒதுவதும் ஆக நூற்கண்
நின்றதனிப் பாடல்கதை கட்டுரைகள்
அனைத்தையும் போல் யானும்பல் ஆக்கஞ்செய்ய
அறிந்ததினால் என்னையும் ஓர் 'விநோதன்' என்பேன்.

பள்ளித் தோழர்கள்

உடுப்பிழந்தவன் கையென எனக் குடன்
உதவும் நண்பன், 'தமிழன்' தியாகனும்
அடுத்து நல்எழுத் தாளர் 'சுபமணி'
அமைதியான மா லிங்கப் பிள்ளையும்
தொடுக்கும் சண்டையில் எனக்குத் துணைவராய்
தோன்றும் அப்புத் துரையொடு மாணிக்கம்
எடுக்குமிக்கதைப் பொருளாம் என்றனுக்கு
இட்டர் என்னுடன் சாலை மாணவர்களாம்.

நாடகத்தில் நான்

கணபதிப் பிள்ளையும் கந்தசாமிக்
கலைஞனும் நாகே சுவரிக் கலையரங்கில்
குணமுறு நெறியாள் கையாற் சுந்தரர்
கோக்கதை நாடகத் தென்னை ஆங்கோர்
கப்பியின் மேல்இடபா ரூடராக வேற்றி
காட்சி கொடுத்திடக் கீழிறக்க,
இப்படி இவ்வணம் இறைவன் தொண்டர்
எண்ணவரு வானென, வந்து போனேன்.

சட்டை ஆசை

என்னோடு ஒத்துவிளை யாடும் அண்ணன்
உறவுமுறை யானபடி கலிங்கம் என்பார்
சின்னாள்முன் கொழும்பில் ஒரு கடையில் நின்று
திரும்பிவந்து எனக்கு ஒரு சட்டை தந்தார்,
அன்னாட்தொட் டெனக்குற்ற சட்டை ஆசை
அவரோடு என்னையும் கடையிற் சேர்த்துப்
பின்னாள்என் பள்ளிக்கு மெய்ப்பை யோடு
போகுமொரு மாணவனாய் ஆக்கிற் றம்மா

புனைபெயர் வரலாறு

நல்லெழுத்தர் சுப்பிர மணியம் என்
நண்பர் “சைவ மாணவன்” சஞ்சிகை
கையெழுத்தில் கொணர்ந் ததற் கொருகதை
கட்டுனக் கிந்தக் காலத்துக் கேற்றபேர்
வையெனத் தில்லை யம் பலம் சிவசாமி
வாய்த்த “தில்லைச் சிவன்” எனப் புனைபெயர்
செய்து உள்ளம் சிலிர்ப்புற இப்பெயர்
சிறந்து எங்கும் தெரிய நிலைத்ததே.

இனிக்கும் நினைவுகள்

இளம்வயதில் ஆண்பெண்ணைப் பேதமின்றி
இவளெனக்கு இவரெனக்கு என்று கூட்டிக்
களஞ்சேர்ந்து கைகோர்த்து ஆடிப் பாடிக்
களித்ததனைக் கன்னைசேர்ந் தோடித்தட்டு
மறித்ததனைக் கோவில்கட்டி விழாவுஞ் செய்து
மகிழ்ந்துநட மாடியதை, வேட மிட்டு
நடித்ததனைக் காதலொடு வீரம்பேசி
நயந்ததனை நினைக்கின்றேன் இனிக்குதென்னே.

விதூஷகன்

அடிக்கழுவான் கடுதாசியால் துடைப்பான்
அதுதான்நா கரிகமென அடித்துக் சொல்வான்
படிப்பறியான் ஆங்கிலத்தில் கொச்சை பேசிப்,
பறையவரா (து) தமிழ் என்பான் “மம்மி இந்தப்
பொடிப்பயலைக் பாருங்கோ!” என்றுகேவும்
பொலீஸ்காரன் மகன், கொழும்பால் வந்தான்பொல்லா
நெடிப் பெடியன், ஆங்கிலரின் நடையுடைபா
வனைகளோடு
நின்ற அவன் எமக்கு விதூஷகனே போன்றான்.

முதன் முதலில் பார்த்த படம்

சித்திரமாய் சுவர்ஓரம் ஓட்டி நின்று
சிரிக்கின்ற சினிமாப்பெண் மீதுகாதற்
பித்தாகிப் பத்துச்சத குற்றிழுன்று
பெரும்பொருளாய் நேர்ந்துகட்டி முடிச்சுத்தொங்க.
பத்துக்கல் தொலைநடந்து பண்ணை தாண்டி
பரந்த முற்ற வெளியினிலே வரிசை சேர்ந்து,
ஒற்றைக்கா லிந்தவஞ்செய் துள்ளேபுக்கு
ஒளித்திரையில் ‘சதி லீலாவதி’ பார்த்தேன்; பார்த்தேன்.

வெள்ளாட்டுப் புத்தி

கன்னியர் காதலை எண்ணியே
காதலுழி சென்று அங்கவள்
கண்ணிற் படாமைகண் டேங்கலும்
காணும்போது நாணி மறைதலும்
சின்னாட் கழிந்து பிறிதெர்ரு
சிட்டின் பின்னாற் சென்று அலைதலும்
இன்னாள் நினைக்கின்றேன் என்னிடம்
இருந்தது வெள்ளாட்டுப் புத்தியே.

படிப்புப் பாழ்

கட்டிவைத்த வெள்ளாட்டுக் கடாவைச்சுற்றிக்
காவலில்லா ஆடுகள்எல் லாம் இரங்கி
வட்டமிடும், வாறதுபோல் அந்தநாளில்
வளையவரும் வாலையருக் கொதுங்கியுன்பால்
இட்டமில்லை என்றிடவோ எனக்குமற்றொன்
றிருக்கிறது என்றிடவோ இன்றி அஃது
நட்டமென நெடுநாட்கள் நடித்ததாலே
நான்பட்ட அறிவொன்றென் படிப்புப்பாழே.

அன்னையின் மகிழ்வு

எடுப்பார்கைப் பிள்ளையாய் ஏவல் செய்து,
இடுவார்பின் கோவில்நா டகம் கூத்தென்று
விடுப்பார்வத் தாற்சென்று, வீடுவந்து
விக்கியமும் அன்னைமடி யுட்கிடந்து
படிப்பேன்றீ அழவேண்டாம் என்றுகண்அழித்துத்தேற்றி
பள்ளியிலே ஒழுங்காகக் கற்றோர் முன்னே
எடுப்பாகக் கற்றுச்சோ தனையிற் சித்தி
எய்தினேன்; என்அன்னை இதயம் பூத்தாள்.

சோதனையிற் சித்தி பெற்றபோது

“சோதனையிற் சித்தியடைந் துள்ளாய்” என்று
சொன்னார்கள் கல்லூரி அதிபர். சொன்ன
நாதமடங்காமுன்பே நண்ப ரெல்லாம்
நான்நின்ற திசைபார்த்து அதிசயித்தார்.
போதமுற முகப்பொலிவோ டுள்ளம் விண்டு
பொங்கியெழும் போதொருத்தி, என்னைக் கள்ளக்
காதலுறு விழிகருக்கிக் கௌவி நாணி
கால்நிலத்தில் கோலமிட நிற்கக்கண்டேன்.

தராரதம்

ஆண்டு நாற்பத் தைந்தில் தராதரம்
அடைந்தேன், அற்றைநாள் ஆங்கிலபாடையே
வேண்டுந் தொழில்கட்குத் தமிழில் தராதரம்
வீணன்றோ உத்தி யோகப் பிளைப்புக்கு
ஆண்ட ஆங்கில அரசினர்சீரிது,
அரிய தமிழ்கற்றார் பெறுவது சட்டம்பி,
ஆண்டப் பதவியும் ஆள்பிடி வால்பிடி
ஆனபேர்க் கல்லால் மற்றவர்க் கரிதுகாண்.

ஆங்கிலக் கல்வி

இன்னவாறிவை ஆகவே, ஆங்கிலம்
எழுத்து வாசிப்பு அறிந்திடும் எண்ணமுட்
துன்ன யாழ்நகர் சென்றவென் முன்னரே
தொடர்ந்தான் ஏழரை, நானதை அறிந்திலேன்
பின்னர் வித்தி யாலயம் என்றருள்
பிறங்கு கல்விக் கழகத்தின் துணைவராம்
அண்ணல் வைர முத்துவின் ஆசிபெற்
றாங்கிலம் பயில் ஆசையில் மூழ்கினேன்.

வறுமை வருத்தம்

உணவுடை யுறை யுள்ளென மூன்றற்கும்
ஊற்றம் வற்ற உளம்மெலி வுற்றவென்
கனவும் பொய்த்தது காலங்கை விட்டது
கனத்த நெஞ்சினிற் கல்வியின் நாட்டம்போய்
குணமுங் கெட்டது கோலமும் மாறவென்
கொள்கையும் மாறிக் கூட்டங்கள் சேர்ந்தனு
தினமும் யாழ்நகர்த் தெருக்களிற் திரிந்துபல்
திரைப் படங்களில் சிந்தையைப் போக்கினேன்.

ஊரும் நானும்

கைகளே கருவிஆகக், கழனிகள் களமதாகப்
பெய்மழை வெயிலென் றின்ன பேரிடர் தவிர்க்கவோரா(து)
செய்தொழில் தனமாய்ப்போற்றிச் சேவித்து உழைத்து ஊரார்
உய்திட, உத்தியோக மோகத்தில் உழன்றேன் 'அந்தோ!'

உடல் உழைப்பும் உத்தியோகமும்

ஆயவிந்நிலை அடைந்ததிற் கேதுவென்
ஆகும் என்று சிலபொழு தெண்ணினேன்
தூயநற்றொழில் பலவுள வாகவும்
துன்பமற்றது சொகுசெனக் கல்வியால்
மேயவுத்தி யோக விருப்பமே
மேவும் இந்நிலைக் காரணம் என்பதால்
காயும் நெஞ்செம் தமிழையும் அதனைநான்
கற்கநின்ற துணையையும் காய்ந்ததே.

தினகரனிற் சிறுகதை

எண்ணினேன் என்நிலையைத் தமிழ்கற்க
எனக்கு வாய்த்தஆ சிரியரை, அவரது
வண்ண மாகவே வாழ நினைத்தின்று
வருந்த நேர்ந்ததை வார்த்தைகள் கோர்த்தொரு
சின்னமாகவே "நிழல்" எனும் சிறுகதை
செய்தனுப் பினேன் 'தினகரன்' ஏட்டிற்கு
சின்ன அக்கதை பணம்ருபா ஐந்தினைச்
சேர்க்கப் பின்னமுத் தூக்கம் பிறந்ததே.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

பூபால சிங்கம் என் இனிய நண்பன்
புத்தகக் கடையென்றன் பொழுது போக்கு
பாராத சஞ்சிகை பத்திரிகை இல்லை
படித்தவையோ பெரியாரும் அண்ணாவுந்தான்
தீராத காதலிது தெரியா தன்று
திராவிடத்தின் உரித்தாளர் எனுங் கிறுக்கால்
ஆராதனை செய்தேன் திராவிடத்தை
அடுத்தென்றன் நண்பர்கட்கும் அதையே சொன்னேன்.

தமிழ் நயப்பு

‘மல்லிகையின் பணிமனையில் ஜீவா மற்றும்
மணிநவவோர் டானியல், எஸ் பொ, இன்னும்
சொல்லணிசெய் சில்லையூர்ச் செல்வராசன்
சுவைமதுர கவிநாக ராசன் கோபால்
செல்லத் துரைநிருபர், நா வேந்தன், என். கே.
ரகுநாதன் தியாக னொடு நானும் வேறு
நல்லியலார் சிலருஞ்சேர்ந் தொன்று கூடி
நாள்தோறுந் தமிழ்நயந்து களிப்போம், அந்நாள்.

கல்கியும் அண்ணாவும்

அன்றொருநாள் கல்கியா சிரியர் யாழ்மா
அரங்கினிலே ஏதனையோ பேச வந்து
மன்றினிலே அண்ணாவின் புகழைச் சொல்லி
மகிழ்ந்தார், “எம் கேள்விக்களை வீச்சிற்கங்கு
நின்றுபிடித் திடமுடியா தலமந்” தென்று
நின்றகல்கி தாசர்களின் சினஞ்சொல் லிற்று
இன்றுநினைத் தினும் உறைக்கும் அன்று எங்கள்
இனஉணர்வும் இலக்கியத்தின் உணர்ச்சி வீறும்.

கவிஞான கதை

பாட்டென்றாற் பண்டிதற்கே உரிமை யென்று
பகர்வோரின் வாயடங்கப் பண்டிதரா யன்றிக்,
கேட்போர்கள் நெஞ்சினிக்கக் கிளருஞ் செஞ்சொல்
கிளுகிளுப்பை ஊட்டுமிளம் பாட்டு, எந்த
யாப்புமறி யாதியற்றிப் பரவக் கேட்போர்
'யாதிவனின் கொடை' என்ற அங்கலாய்ப்பே
வாய்ப்பாக, வளர்ந்தகவி, ஏடுஎல்லாம்
வரக்கண்டு மகிழ்ந்ததனை வளர்த்துக் கொண்டேன்.

ஏடுகளும் வானொலியும்

பட்டணத்து மச்சினியைப் பாட்டுச் செய்து.
பார்புகழும் 'மறுமலர்ச்சி' இதழிற் சேர்த்து
அற்புதமாம் பாட்டென்று பலரும் போற்ற
அரியகவி வாணனாய்த் தலை நிமிர்ந்து,
நற்றமிழில் ஓரங்க நாடகங்கள்
நனிசெய்து, வானொலியிற் கவிதை பாடி,
பத்திரிகை ஏடுகள் பலவுங் கேட்கப்
பாடல், கதை யாத்தளித்துப் பயன்பெற்றேனே.

'தமிழன்' ஏடு

"பழங்கதைகள் பலவுண்டு பொழுது போக்க,
படித்தவர்கள் பிரித்துணரப் பனுவலுண்டு
நலந்திகழும் சஞ்சிகைகள் நவல்கள் நூறாய்
நர்ள்தோறும் பல்கிவளர் கின்றதாயின்
இளந் தமிழர் இதயவொளி உலகுக் காக்கும்"
இலட்சியத்தோ டெழுந்த 'தமிழன்' இதழ் நாளும்
வளர்ந்து பல திங்களிலே மறைந்தும் இன்றும்
வாழ்கின்ற அதன் நினைவால் மகிழ்கின்றேனே.

‘கலைச் செல்வி’ திங்கட் களஞ்சியம்

ஐம்பத் தொன்றினில் நண்பர்கள் இருவரின்
ஆதரவுடன் ‘கலைச்செல்வி’ என்றொரு
சஞ்சிகை திங்கட் கொன்றென யாழ்நகர்
சார்ந்த ‘லக்கி’ அச்சிற் பதித்தெழில்
விஞ்ச வாசகர் வேண்டி மகிழ்வுற
விரும்பு நூற்புல வோர்பல படைப்புகள்
தந்து போற்றத் தழைத் துளந்தருக்கிய
தன்மை ஓர்ந்து மகிழ்ந்தனன் சாலவே.

ஆங்கிலரின் அடிமைகள் சிங்களர்க்கு அடிமையாதல்

ஆங்கிலரின் பிரித்தாளுஞ் சூழ்ச்சி, எம்மை
ஆதரிக்கப், பதவியொடு பட்டம் பெற்று
ஈங்கிருந்த தமிழர், தம்மை எசமானரராக
எண்ணிச் ‘‘சிங் களமோடை’’ என்று நக்கி,
பாங்காகக் கதராடை புனைந்து, காந்தி
பக்தராய் பாரதத்தைப் போற்றச் சீறி
ஆங்கிலர்கள், ‘தமிழர் எமக்காகார்’ என்று
அடிமைகளாய் சிங்களர்க்கே அளித்துச் சென்றார்.

சிங்களவர் ஆட்சி

சிங்களரோ சுதந்திரத்தின் பின் எம் வாழ்வைச்
சிதைத் ‘‘தடிமைக் கேதுகுடி உரிமை ஓடு
இங்கிருக்கின் சிங்களத்தைக் கற்றெம் மோடு
இரண்டற்றுக் கலந்துவிடு இல்லை யென்றால்
பொங்குமிந்து சமுத்திரத்தில் வீழ்ந்து செத்துப்
போவென்பார்’’ போன்று பல சட்டஞ் செய்து
எங்களையிங் கிருக்க வொட்டார், எமைமுன் ஆண்ட
எந்தமிழர், காந்திபக்தர், கொழும்பில் வாழ்ந்தார்.

ஈழத் தமிழர் எழுச்சி

இந்தநிலை சிந்தையினிற் புரட்சித் தீயை
இட்டெரிக்க ஆங்காங்கே எழுந்து கூடிக்
கொந்தளிக்கும் இளைஞர்களை ஒன்றுகூட்டி.
கொள்கை வகுத் துரிமைபெறப் போர்தொடுத்து
வந்தனரே தந்தை செல்வா வன்யசிங்கம்
வல்லபடேல் அன்ன டாக்டர் நாக நாதன்
இத்தகையர் தலைவர்களின் பின்னால் நானும்
எழுந்தீழ விடுதலையை இறைஞ்சி நின்றேன்.

இலட்சிய முயற்சி

கூட்டாட்சிப் பாசறைகள் நாடுமுற்றும்
கூட்டங்கள் மேடைகளில் கொள்கைப் பேச்சு
பாட்டுக்கள் சுதந்திரனில், மொழிமேற் பக்தி
பண்டுளது இன்று அது மேலும் போதை
ஏற்றவெழுந் தீழ்மெங்கும் சமஷ்டி என்ற
எம்வேதம் எடுத்தோதி இயன்ற மட்டும்
கூற்றான வாறெமது கொள்கை போற்றும்
குறியிதுவாய் இலட்சியமாய் கொண்டு வாழ்ந்தேன்.

செல்வாவின் பாராட்டு

முதன்முதலில் தீவகத்துத் தேர்வில் நானோர்
முனைப்பான தமிழரசுக் கட்சித் தொண்டன்
பதமான நவரத் நம் வேட்பாள ராகப்
பவனிவர இணைந் தவரைப் பலர்க்குங் காட்டி
மிதமான உரைகளினால் மக்கள் நெஞ்சம்
மிகமலரச் சான்றுகளோடு ண்மை பேசித்
“தரமாக இருந்த” தெனத் தலைவர் செல்வா
தமதுரையிற் பாராட்டத் தழைத்து நின்றேன்.

புளியங் கூடற் பொதுக் கூட்டம்

ஜீ. ஜீ. பொன்னம் பலம்அறை கூவலாய்
சிறியன் என்றெனை மேடைக் கழைத்ததும்,
வாச்ச மேடையில் ஏறியெம் மக்களின்
வாஞ்சை இவையென வாசிக்கத் தொடங்கினேன்,
“பேச்சு வேண்டாம் இறங்” கெனச் சிலர்சொலப்
“பேசுபேசெனப்” பலர் இரைந் தார்த்தனர்
ஆச்ச அப்பொழு தொருபெரும் பொலீஸ்படை
அரண் அமைத்து எனைப்பேச வைத்தது.

அந்தநாள் ஆசைகள்

படித்து நல்லதோர் பதவி பெறுவதும்
பார் மதித்திடக் கார்உலாப் போதலும்
துடிப்புள இளங் கவிஞனாய் அரங்குகள்
தோறுந் தோன்றிப் புகழ்மிகச் சேர்ப்பதும்
நடிக்கும் ராச குமாரியை நேர்ந்த வோர்
நற்றனமலை நங்கையைக் காதலில்
முடித்து ஆடலும் பாடலுமா யின்பில்
முயங்கு மாசைகள் அந்நாள் இருந்தன.

பொறாமையின் தரிசனம்

படித்துவிட்டு வேலையின்றிப் பகட்டாக
நாலுபேர் பார்க்க ஊர்க்கு
துடிப்போடு சென்று விட்டேன் போதுமே
சும்மாவே மெல்லுகிற வாய்க்கு அவல் கிடைத்தாச்சு
“அடிக்கடியில் வாள்வாரான் ஆர்?” என்பார்க்கு
“அடபோஅவ் வறுதலியின் மகன்” என்பான்பற்
கடித்திவற்கும் வந்ததன்றோ காலம் எனக்
கவன்றிடுவான் பொறாமையையும் கண்டுசிரித்
தகன்றதுண்டே.

எதிர்ப்பறியா என்நிலை

என்றன் மேற்சில பொய்க் குற்றச் சாட்டுகள்...
எதிர்த்து “நானறி யேனெனக்” கூறினும்
அன்று நம்புவார் அரிது, என் நிலைஅது.
அலட்டிடாமல் அமைதியாய் இருப்பது
ஒன்றினால், சிலநாட்களில் உண்மையை
உணர்ந்துற வான பேருமுண், டவ்வகை
அன்றி வெட்கப்பட் டென்னை அணுகிட
அஞ்சி நிற்பவர் இன்றுமுளார் கொலோ.

திருமணம்

இந்தவகை யானிருக்க எனது மாமன்
இயல் புடைய தாமோதரம் பிள்ளைதன்னோர்
செந்தமிழ்ச் செல்வியெனப் பேர்பெற் றன்பு
சேர்ந்த குண வழகியினைத் திருமணத்தால்
தந்துளனைப் புரந்தளித்த தன்மை கண்டு
சார்புடையோர் மகிழ்ந்தார்கள் எனக்கு அன்று
சொந்தவொரு தொழில்லை காத லொன்றே
தொழிலாக நாளோட்டித் தொடர்ந்து நின்றேன்.

நினைவில் ஒரு பாட்டு

களளின்வெறியே, காண மன தினிக்கும்,
சொல்லச் சுவைக்கும் அடிக் கரும்பே
புல்லின் நுனியில் ஒழுகும் பனித்துளியே
அல்லல் மறக்கவெனை அணைக்கும் நிதிக்குவையே
பள்ளிக்கூ டம்மறந்தேன் படிப்பதையும்நிறுத்திவிட்டேன்
அள்ளி அணைப்ப தொன்றே ஆவல்மற் றொன்றில்லை
தொல்லைகளை நினைத்துத் தூங்கா இரவில் வரும்
களளியே வாடிவாவென் கைக்குள்,

ஊறும் இன்பம்

பேட்டுக் கிளியைப் பிடித் தினிய
பேச்சுப் பழகி, உற வென்னும்
கூட்டில் அடைத்துக் கொவ்வையொடு
கொய்யாக் கனியும் கொடுத்தன்பை
ஊட்டி உவகை உறவளர்த்து
உலப்பில்லாத ஊற் றின்பம்
காட்டிக் கண்டு நாளெல்லாம்
களித்தேன் காலங் கலங்கிடவே.

ஆசிரியப் பயிற்சியும் சேவையும்

சூட்சியினால் ஆசிரியத் தொழில் பெற்றந்நாள்
சுகமடைந்த பலர்தேர்ந்த வழியிற் சென்று
ஆட்சியிலே புகுந்தன்பு யேசு மார்க்கம்
அடைந் தவர்பால் ஆசிரியப் பயிற்சிபெற்று
மாட்சியுள இந்துப்போட் ராசரத்நம்
மனங்கொண்டு தந்தஇடத் தலைமை ஏற்று
நீட்சிபெறும் இப்பதவி சிறக்கச் சேவை
நீடித்து முப்பத்தைந் தாண்டுழைத்தேன்.

தமிழர் தொடுத்த முதற் போர்

காலிமுகத் தலையெறிந்து குமுறியார்க்கும்
கடற்கரையில் பாராளும் மன்றின் முன்னே,
வாலிபரோ டிழத்துக் காந்தி செல்வா
வன்னிய சிங்கமெனப் பலரொன்றாகித்
தேனித்த தமிழுக்கு உரிமை வேண்டிச்
செய்தமுதன் அறப்போரில் சேர்ந்து கொண்டு
மானத்த னானவர லாறு எண்ணி
மகிழ்வுற்ற தைந்துயுன் ஐம்பத்தாறே.

உரிமைப்போர்க் காட்சி

கடல் அலைகள் காலிமுகத் தழைந்து ஆர்க்க
காடையர்கள் சூழவந்து கல்லாற் தீர்க்க
மடைதிறந்தாற் போலமக்கள் வெள்ளம் மோத
மாவேறிக் கேடகத்தோ டோடிற் சுற்றி
தடைபோட்ட பொலிசாரும் சூழ்ந்து தாக்க
தண்டமிழர் செங்குருதி தரையிற் றோய
படை காட்டித் தமிழுரிமை பறிக்குஞ் சட்டம்
பண்டார நாயக்கே பண்ணி வைச்சார்.

மனைப் போலி

மனைவியொரு மகன்தரற்குச் சென்றுவிட்டாள்
மனையில்என் அறையினிலே தனித்திருந்தேன்
நினைவொன்று ஒருவனுக்கு ஒருத்திஎன்ப
நீங்காத விலங்காகும், ஆதிமாந்தர்
அணைந்தனர்ஓர் கட்டின்றிக் காவல்இன்றி
அதுபோல, எனநினைக்க ஒருத்திவந்தாள்
பணைமுலையாள், நெஞ்சிறுகிப் படபடக்கப்
பார்த்தேன், 'வாஇரு வென்றேன்' பின்என்
சொல்வேன்.

விழிக் கொடை

காற்றினில் ஏறவும் விண்ணினைச் சாடவும்
சுல்வி என்ற
கோட்டையைத் தாவவும் கோபுரத் தேறிப்
பதவி பெற்று
நாட்டினை ஆளவும் நான் நினைந்தோடி
உழைத்த தெல்லாம்
வீட்டினில் எனையாள விரும்பிய மங்கையின்
விழிக்கொடையே.

பிள்ளைப் பேறு

பிள்ளைகளைப் பெறுதல்பே ரின்பம் என்று
பேசுவோர் உரைகேட்கச் சிரிப்பே பொங்கும்
உள்ளுவனோ இனிப்பிள்ளை பெற்றற்கு ஏழு
உருப்படிகள், பிரியாது அணைக்கும் என்கை
தள்ளுவரே, அவர்க்கென்ன எனக்கு அன்றோ
தாங்காத மனம்வைத்தான் தலைவன் என்னே
விள்ளுவது, பிள்ளைகளால் துயரோ இன்போ
விஞ்சுவது? இருவினையொப் படைய நன்றே.

நூல்கள் வெளியிடல்

ஆண்டுபல வாகநான் படைத்து வைத்த
அரியசில கவிதைகளைத் தொகுத்து நூலாய்
ஆண்டறுபத் தொன்றினிலே 'கனவுக் கன்னி'
அளித்ததுவும் அறுபத்து ஒன்பதின் கண்
வேண்டுமன்பன் 'எக்கவுண்டன்'. பத்ம நாதன்
விரும்பியதால் 'தாய்' கவிதை நூலைச் செய்தும்
மீண்டுமென்ப தாமாண்டு 'பாலர் பாடல்'
விருந்தாகத் தமிழுக்கு உவந்து வைத்தேன்.

வெளியீட்டு விழா (யாழ்ப்பாணம்)

'தாய்' கவிதைநூல் அரங் கேற்றங் கண்டேன்
தவிசரையைப் பண்டிதர் கா. பொ. இ. செய்தார்.
முதற்பிரதி சண்முக லிங்கம் பெற்றார்,
மூதறிஞர் இரசிகமணி கனக செந்தி
நாதனினிக் குந்தமிழில் என்பா டற்கு
நற்சான்றுப் பொழிவாற்றி நயந்து நின்றான்.
சீதமொழிக் காரையொடு புதுமை லோலன்
சிறப்பு வெளி யீட்டுரைகள் சிறக்கச் செய்தார்.

வெளியீட்டு விழா (குருநாகல்)

குருநாகல் சைவமகா சபையில் டாக்டர்
குணக்குன்றாம் சுப்பிர மணியம் என்றவள்ளற்
பெருமகனார் தலைமை செயச், செஞ்சொற் செல்வன்
பிரியமுள இராசதுரை, சில்லை யூரின்
வருகவிஞன் செல்வராஜ். ஜனாப் ராசீக்,
வளர் தமிழன் ஆசிரியர் தியாகராஜன்
அருநண்பர் பலர்என்றன் கவிதை போற்ற
அவைமகிழ நாணூற நன்றி சொன்னேன்.

‘கனவுக் கன்னி’ வெளியீடு

இன்னொன்று இவைக்குமுன் ‘கனவுக் கன்னி’
எழில்நூலின் வெளியீடு ஆத்தி குடிப்
பொன்மன்றில் குமரே சையா வென்ற
பொறை நலத்துப் பண்டிதரின் தலைமையின்கீழ்
விண்மண்டு புகழாளன் எனை நேசித்தோன்
வேண்டமுதற் பிரதியை, நா வேந்தன் போற்ற
‘இம்மண்ணின் மைந்தன்’ என மூவாக் காதல்
இராசையாப் பண்டிதரும் வாழ்த்தினாரே.

பாராட்டு விழா

சரவணைச் சேவாமன்றத் தலைவராய் மேயசச்சி
தானந்த சிவம்சீர்சட்டத் தரணிதன் உள்ளத்துக்
கரவிலான் ஊரிற்பற்றால் கவிஞனேன் புலமைபோற்றிக்
கௌரவித் திடவென்றுற்ற காதலா லிங்கோர்நல்ல
பெருவிழா வெடுத்தாராண்டு எழுபதில் திருவார்சீர்த்திப்
பெருமகன் மாணிக்கம்பொன் ஆடையைப் போர்த்து
வாழ்த்த
அருமைநண் பார்கள்ஊரார் ஆனபல் லோரும்மாலை
அணிவித்துப் பெருமைதந்து ஆவலால் அகங்களித்தார்.

ஊர்த் தொண்டு

ஊருக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும் என்று
உரைத்திடுவர், தொண்டென்று செய்தாற் போதும்
பேருக்கு நாசம். பேய்பிடித்தோர் மெல்லப்
பேசுவார் “இவர்க்கு இதில் பெரிய லாபம்”
நேருக்கு மதிப்புந்தாழ் மையுந்தான், பின்னால்
நின்றிகழ்வார், இதுஉலகம். தெரிந்தும் ஊரில்
யாருமென் காலத்தில் செய்திராத
நற்பணிகள் பலசெய்து நனிமகிழ்ந்தேன்.

காலஞ் செய்த கடமைகள்

சோழவத்தை சன சமூக நிலையமும்
சோழவத்தை உப தபால் நிலையமும்
சோழவத்தை பள்ளம் புலங்களைத்
தொகுத்த கிராம முன்னேற்றச் சங்கமும்
வாமும் மக்களின் தொண்டெனல் இன்றி, நான்
வாளாவிருக்க மாட்டாவுள் ஏவலால்
சூழங் காலந் தொடக்கத் தொடங்கிப்பேர்
சொல்ல வைத்தவை, இன்னும் பலபல.

மனவருத்தம்

குண்டர்களும் சிறீலங்கன் அமைச்சர்களும்
குரக்கார்கள்போல் ஒன்றாகித் தெற்கு ஆசிக்
கண்டத்தே மிகப்பெரிய நூல்நிலையம், யாழ்நகரின்
கலைக்கோயில் எரியூட்டிக் களித்தபோது,
விண்டெரியுந் தீநாக்கு வானத்தை நக்கியெழ
வீங்குபுகை மண்டலத்துள் மின்விளக்குக் கண்மயங்கி
மண்டுமிருள் மயமாக்கக் கண்டடிகள் தாவிது
மரணித்தார்; அதுகேட்டு மனது நொந்தேன்.

தமிழ்மறைக் கழகமும் தீவக எழுத்தாளர் சங்கமும்

தமிழ்மறைக் கழகத்தின் செயலராகித்
தமிட்பா, உ காப்போவின் தலைமை ஏற்று
அமிழ்தொத்த தமிழோடு குறளைப் போற்றும்
அரியபல மாநாடு கண்டும், தக்கோர்
புகழ்கூற, தீவகஎழுத் தாளர் சங்கம்
போற்றுவகை தோற்றுவித்துத் தலைமை ஏற்று
மிகநல்ல கதை, கவிதை வாசித் தாய்ந்து
மேலதனை வெளியிடற்கும் ஊக்குவித்தேன்.

ஆத்திசூடியில் நான்

ஆத்திசூடி வித்தியா சாலையென்
அம்மான் அப்புத் தம்பியின் காணியில்
நேர்த்தியான நினைவாய் எழுந்தது,
நிகரீலாக் கட்டைச் சதாசிவ வாத்தியார்
கேட்டுக் கொண்டதால், இந்துப்போட் டாரின்
கிருபையாற்சோழ வத்தைநன் மக்களின்
மீட்புக்கான இப்பள்ளியின் அதிபராய்
மிகுந்தகாலம் இருந்தோய்வு பெற்றனே,

ஓய்வும் சோம்பலும்

காலைஎழுதலும் கடற்கரைப் பக்கமாய்
காணும் பற்றைகள் நாடிக்கழிப்பதும்
வேலையுண்திரை யோடு தொடுவானில்
விளங்குஞ் செங்கதிர் கண்டுமகிழ்வதும்
மேலிற்குளித் தெழில் வீசை திருத்தலும்
மினுக்கி நுதற்கொளி நீறுபொருத்தலும்
வேலையொன்றினில் ஓய்வென விதித்ததால்
விடுத்துச் சோம்பலின் மடியுட் கிடப்பனே.

பாராட்டும் நோயும்

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற் றொன்றில்
ஆசிரியர் சங்கம் நான் தமிழுக்காற்றும்
சேவையினைப் பாராட்டிப் பட்டுப் போர்க்கும்
செய்தியினைத் தந்தழைத்தார் புங்கையூர்க்கு
நாயினுக்கோர் தவிசளித்த வாறு எண்ணி
நன்றென்றே ஈருருளி ஏறிச் சென்றேன்.
“ஏயிதற்குந் தகுதியுண்டோ” என்பான் போன்றே
இடைமறித்தா னீசனிரத்த அழுத்தம் வைத்தே.

வளமான பத்தாண்டுகள்

(1970 — 1980)

போட்டது எல்லாம் பொன்னாய்
பொலிந்ததோர் காலம், அந்நாள்
மீட்டுளன் கடன்கள், செந்நெல்
விளைந்தது உவரில், காட்டுத்
தோட்டமும் பலித்துப் பல்கால்
தொடர்ந்த நடத்ததை ஈட்ட
மாட்டொடு வண்டி, மோட்டார்
வாகன வசதி பெற்றேன்.

படையெடுப்பும் அராலி ஓட்டமும்

குண்டடிக்கும் விமானங்கள்
குத்தி மெத்திச் சுழன்றடிக்க
கண்டதிசை எல்லாம்
காலாட்படை சுட்டுவர
பெண்பிள்ளை யோடு சில
பெண்களையும் ஏற்றி மாட்டு
வண்டியிலே அராலித்துறை
வந்து உயிர் தப்பிவிட்டோம்.

ஒத்திகை

ஆண்டு நாற்பத் தொன்றோ இரண்டு
அந்த நாட்களில் எம்மூர் நடுவே
ஈண்டரும் பள்ளிக் கூடமாங்கே
எப்போ தாவது ஏ, ஆர்பீக் குழல்
“பப்பப், பூம்” எனப் பண்ணிசை கொடுக்கும்
பற்களின் இடையில் தடியைக் கௌவிக்
குப்புற விழுந்து குழியிற் படுப்போம்
ஒத்திகை வெற்றியென் நூரார் மகிழ்வார்.

விமானச் சாகச விளையாட்டு

தாழப் பறந்தோர் விமானம் எம்மூர்
தனைமீண் டொருகாற் சுற்றும். பைஸட்
ஆளெம் மவராம், ஆகா வென்று
ஆர்ப்பரிப்போம் முன்றிலில் நின்று
தோளுந் தோளும் முட்டத் துள்ளி
துடைகளிற் தட்டிக் கைகளை ஆட்ட
மேலும் மேலும் சாகசம் காட்டி
விரைந்து போமே ஐயோ! ஐயோ!

அகிம்சைக் குண்டு

அப்போ தாங்கில அரசர் அன்னியர்
ஆண்டார் நாமோ அடிமைகள் எங்களை
யப்பான் குண்டாற் பலியாகாமற்
காக்கச் செய்தனர் ஒத்திகை கண்டோம்.
இப்போ வானத் திரைந்து கேட்டால்
இற்றது வீடு, கோவிலோ டுயிர்கள்
அற்றது, புத்தர்தம் அகிம்சைக் குண்டால்
அதிர்ந்தது நாடுளம் தளர்நவா டினமே!

தாகமும் தவிப்பும்

முட்டிநிறைந் தொழுகப்பசங் கிள்ளைநக்க
முப்பொழுதும் சுரக்குமா வரசங்காட்டு
கட்டையாண் வடலியினிற் சேர்ந்துநல்ல
கற்கண்டு போலினிக்குங் கள்ளையன்றே
வெட்டியபச் சோலையிலோர் பிளாவைக்கோலி
வேண்டாம் எனாதாக்கி “இனியுன் நோய்கள்
எட்டியும்பா ரா” வென்று சிரித்துச் சொல்லி
“இனுங்கொஞ்சம்” எனவார்ப்பான்இனியெப்போதோ?

ஏக்கம்

உச்சிக் கதிர்வெயில் காயுங்காலம்
உயிர்ப்பு அடங்கிக்காற் றொதுங்கும் வேளை
பச்சை உடல்வெயர் கொள்ளும் போது
படுக்கக் குளிர்நிழல் தந்தென் மக்கள்
குற்ற இடிக்க உறவோடு கூடிக்
குந்தியிருந்து கூழ் குடிக்கநின்ற
முற்றத்து வேம்பொடு வீடும் ஊரும்
முள்ளி படர்ந்து பாம் பூருதாமே.

நான் யார்?

அரியமானிடப் பிறவியில் நானொரு
அங்கம், ஆணவம், ஆசை, பொறாமையென்
றுரிய மானிடக் குணங்கள் என்னிடத்திலும்
உண்டு. நீக்கிடப் பலவாறு முயன்றவை
இரிய வில்லையென் றிதற்காய் இரங்குவேன்
“ஈசனே இவை யேன்” எனச் சிந்தையை
வரியக் கட்டிச் ‘சிவாயநம’ வென
வாழ்த்தின் நெஞ்ச வருத்தம் சற்றோயுமே.

தமோகுணம்

தம்மாலேதாம் கெட்டார் பலர், அவர்க்குத்
தக்கசான் றொருவன்யான் ஆவேன், கேளீர்
எண்ணாமற் கதைத்துப்பின் அதற்காய் ஏங்கி
இரங்குவது தமோகுணத் தான தென்று
பின்னாலே சிந்தித்து இனிஎப் போதும்
பேசேன்என் றிருந்துமிதைச் செய்ததில்லை
என்னலே இவையாகா நடப்பதெல்லாம்
இறைசெயல் என் றிருந்திடவும் இயலாதென்னே!

பழவினை

இராமனா டகத்தில் மிகு சைவ
இராவணன் ஆகி மண்டோ தரிதனைச்
சோரமாகக் கவர்ந்து வனத்திடைச்
சொந்தமாக்கச் சிறையிடு வித்தல்போல்
சாரமற்ற பிறர்செயல் என்தலை
சாரஉற்ற நன்மைகள் தீமைகள்
பாரமாதல் எவன்செயல்? முன்செய்த
பழவினைதரும் பரிசெனத் தேறினேன்.

உள்ளந் தெளிய...

ஆகும் நாள்அதை என்செயல் என்பதும்
அழியின் ஈசன் மேற் பழி சொல்வதும்
போகந் துய்ப்பதும் பொறுமை இழப்பதும்
பொய்யரோ டுறவாடி நலிவதும்
ஆகநானிங் கடைந்த துயர்பல
அத்தனைக்கும் விதியினை நிந்தித்து
வேகும் என்னுளம் இன்புற ஈசனை
வேண்டி 'வாசகம்' பாடவுள் தெளியுமே.

ஊமையின் இலக்கியம்

ஒருகோழி முட்டையிட்டுக் கொக்கரித்து
ஊரெழுப்பும் ஓடியம் முட்டை கொள்வர்
அருநாறு முட்டையிடும் அடக்கமாக
அமைந்திருக்கும் ஆமைபோல் என்னூர்வாழ்ந்த
பெருமக்கள் நினைவொற்றி அவர்மெய்க் கீர்த்தி
பேசுமிலக் கியங்கள்மதிக் கிரண்டொன் றாக
வருமாறு வெளியிடும் அவற்றைப்போற்று
வாரில்லை கொக்கரிக்கும் வழக்கம் வேண்டும்.

சுக்கலான மாற்றக் கடுதாசி

குப்பைக்குள் கிடந்ததனைக் குளிர்நீராட்டிக்
கூழாக்கிக் கடுதாசி ஆக்கி விட்டார்
அப்பழுக்கு இல்லாத வெள்ளைத் தாளாய்
ஆரெவரோ எடுப்பார்கை இதமாய்க் கீற
இப்படிவம், இவ்வண்ணம் இலாகாத்தோறும்
எஜமான், ஆம் எனநினைக்க 'ஸிற்றாய் நோட்டாய்'
'இப்பொழுதே எனக்குஉடன் மாற்றம்' என்று
எழுதக்கட் டளைஆகிச் சுக்கலாச்சே.

பொதுமை

என்வீட்டுத் தோட்டத்து மல்லிகைப் பூவில்
இல்லாத நறுமணமும் அழகும் இனும் பிறவும்
முன்வீட்டு அலரியினில் கண்டிடுதல் கூடும்
மோகத்துக் கெங்கெதுவென் றில்லைக்கண் போலும்
தன்கையின் பொருள்மிகப் பெரிதிருக்கப் பக்கத்
தான்சிறிய பொருள்கண்டு வெஃகுமனம், என்னே!
என்வீடு எனதுபொருள் என்பதெல்லாம் பொய்யே
எல்லாமும் எல்லார்க்கும் நன்று பொதுஆதல்.

‘கூடல்’ வேலணை

பட்டாடை சரசரக்கும், பவுடர்நாறும்
பக்கத்தில் ஆளரவம் தெரியுமாங்கே
மெத்தஇளைத் தவன்போலக் கால்கைநீட்டி
மிகளளிதாய் புரண்டுதுயில் போற்கிடப்பேன்
சற்றிருந்து தளிர்க்கரங்கள் முதுகைநீவ
சரிந்துசெவிக் கினிதான தமிழின் சொல்லால்
“கொட்டுபனிக் குளிர்உள்ளே வாங்கோ” என்று
குயில்கூவித் துயில்வாங்கும் கூடல்வீடே.

இல்லத்திறைவி

வல்லோசை அளபடையாய் வழங்குசுவைக்
கனிமொழியாள்
வரையாத கைவண்ணத் துலையிடும் வளமையினாள்
கல்விதணந் தகன்றாலும் கற்றாரை உபசரிக்கும்
கருணையினாள் எனைத் தாய்போல் காத்துவக்கும்
காதலியாள்
செல்வஞ்சேர் விவசாயம் செய்துஉடற் செழிப்படைந்தாள்
சேய்கள்உயர் கல்விபெறச் செலவழித்துத் தவமிருந்தாள்
அல்லல்களை இதமாக்கி அன்பினைநெஞ் சுரமாக்கி
அடைக்கலந்தந் தெமைப்புரக்கும் அவள்,
இல்லத்தெமக்கிறைவி.

நண்பனின் நினைவு

நான்பிறந்த மண்ணிலேயே நீயும் பிறந்தாய்
நான்கிடந்த தொட்டிலிலே கிடந்து வளர்ந்தாய்
நான்படித்த பள்ளியிலென் னோடு படித்தாய்
நான்சுவைத்த வாறவையே நீயும் சுவைத்தாய்
வான்கலந்த தியாக ராஜ இனிய நண்பனே!
வையகத்தை முன்பிரிந்த வாறு தேர்கிலேன்
ஊன்மெலிந்த உடலை நீத்தல் உன்னாலானதே
உலகம்இனிது; கொஞ்சக்காலம் இருந்து பார்த்தியோ?

வசுவில் கிடைத்த ஏடு

வெயிலுக்குக் குடையாச்சு விசிறியாச்சு
விரிப்பாச்சு இருப்பதற்கு, வீசங்கைக்கோர்
ஒயிலாச்சு ஊர்நடுவே நாலு பேர்க்கு
உற்ற செய்தி படித்துக்காட் டிடவுமாங்கே
இயல்பாகக் கற்றோரும் கையை நீட்ட
இன்போடு சென்று நன்றி பெற்றுமீளும்
மயலானேன் வசுவில் என்கைக்கு வந்து
மாளாத சஞ்சிகையின் மகிமைகண்டே.

மாப்பிளை வேட்டையும் மகளின் திருமணமும்

மோட்டார்ச் சைக்கிள் ஒன்றை முற்றத்தில் எடுத்துவிட்டு
முக்குறுணிப் பிள்ளையாரை முன்னழைத்து என்மகட்கோர்
மாப்பிளையைத் தேடும் மாமனித வேட்டையிலே
மனதாகப் புறப்பட்டேன் மாதங்கள் ஆண்டுகளாய்
ஆப்பிட்டதில்லை, ஆனான தரகர் எல்லாம்
'ஆகட்டும் பார்ப்பம்' என அமைந்துவிட்டார் அந்நிலையில்
கூப்பாடு தூரத்தில் கூடிவிட்ட திருமணத்தால்
குதூகலித்தேன் என்வாழ்வில் குறிப்பிட்ட திருநாளே.

பதுங்குகுழி மான்மியம்

போர்க்காலம், காகம் கரையப் பொழுதுஎழ
பொம்பர்வந்து குண்டுமழை பொழியப் பதுங்குகுழி
தூர்க்காத பக்கமாய் துடித்தோடி உள்நுழைந்தான்,
துணையாகக் கடவுளரைத் தொழுதபடி அங்கிருந்து
பார்த்தான் உட்புகுந்த பாதைஒளியில் வெளியே
பாம்பொன்று படம்விரித்து ஆடிநிற்கக் கண்டுடலம்
வேர்த்தான், கண்களைமூடி விழுந்தான், மயங்கிவிட்டான்
விழித்தான்பின் பாம்பில்லை, வெளிவந்தான்; வீடில்லை!

வளர்த்த பத்திரிகைகள்

‘மறுமலர்ச்சி’ வரதர் ‘சுழி’ இட்டு
மகிழ்ந்து ஏடு துவக்கி வைத்தார்,
தெறுகவி வனப்புச் ‘சுதந்திரனி’ல்
சிறந்துவரச் சிவ நாயகம், சீர்மைசெய்தார்,
உறுசுவைஞர் இராச அரியரத்தம்
உவப்போடு ‘ஈழநாடு’ உய்த்துஎன்பாப்
பெறுதிறனை நயந்தார், சீர் எண்ணிநெஞ்சம்
பெருமையினால் நிறைந்து நிமிர்ந்ததன்றே.

மலர வைத்த மல்லிகைப் பந்தல்

தோட்டந் துரவு தொழில்என்று பல்லாண்டு
தொடர்ந்து எழுத்து
நாட்டம் குறைந்து, நானிருந்த கோலத்தில்
நாடி என்பால்,
ஊட்டம் கொடுத்து எழுதெதென்று உசுப்பி
உளத்தில் உற்ற
வாட்டந் திருந்தி, மல்லிகைப் பந்தல் மலரவைத்துக்
காட்டினான்ஜீவா வென்காதலனே.

எனக்காக எழுதுகிறேன்

எத்தனையோ மக்கட்காய் இரங்கிச் சரமகவி
எழுதிக் கொடுத்தநான் எனக்காக இதைஎழுத
சித்தங்கொண் டவனன்றே தெரிந்த திதன்இடர்கள்
சிந்தித்தால் ஒன்றுமில்லை எல்லாம் பழங்குப்பை
மொத்தத்தில் பிறந்துவளர்ந் திறந்தபுல் ஒத்ததனை
முடிவைத்து, ஆங்காங்கு முளைத்தசில வித்துகளை
வைத்து என்கதையை வடித்தேன், படிப்போரின்
வாழ்த்தைப் பெற்றுள்ளம் மகிழ் வதற்கே.

ஞானச் செழுமை கொண்டவர்

அறுபதுகளில் நண்பன் கவிஞன் முகிலனால்கவிக்குருவாகக் கொள்ளப்பட்ட தில்லைச்சிவன், அன்று அவர் வயதுடைய தீவுப்பகுதி இளைய இலக்கியத் தலைமுறையினருக்கும் தீவுப்பகுதி எழுத்தாளர் சங்கம் என்ற அமைப்பின் தலைவராக விளங்கி இலக்கிய வழியைக் காட்டியவர். எம்மைவிட வயதில் மூத்தவராயினும் என்றும் இலக்கிய இளமை கொண்டவராய் இன்றுவரை எம்முடன் நண்பராய், தோழராய் பழகிவரும் நற்பண்பு கொண்டவர் கவிஞர்.

‘தில்லைச் சிவன்’

இவரது பத்துறையாற்றல்கண்டு நாம் வியந்த நாட்கள் பல. கிராமத்தில் புதுமை புகுத்தும் விவசாயியாக, தானே புல் செதுக்கி மாட்டுச் செல்வம் பெருக்கும் மேய்ப்போனாக, சமய, சமூகத்தொண்டனாக, மாணவர் விரும்பும் ஆசிரியராக, அதிபராக, எழுத்தாளராக, கவிஞராக, மேடைப் பேச்சாளராக, அரசியல்வாதியாக விளங்கிய தில்லைச்சிவன் தன்வாழ்க்கையையே வாழும் போதனையாக அன்று முதல் எமக்குக் காட்டிவருபவர்.

தமிழ்ப்பற்று மிக்க ‘தில்லைச் சிவன்’ 1980 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்மறைக் கழகத்தின் செயலாளராகப் பணிபுரிந்து ஆறு தமிழ்மறை மாநாடுகளை நடத்திப் பெருமைபெற்றவர். இன்றும் மாணவனாகி ‘சைவசித்தாந்தம்’ பயிலும் தில்லைச்சிவன் ‘கற்றது கை மண்ணளவு’ என்று கூறும் ஞானச் செழுமை கொண்டவர்.

அவரது ‘நான்’ இல் ‘நாம்’ எல்லாம் வருகின்றோம்.

— இரா. சிவசந்திரன்